

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 11. årgang. ISSN: 2446-0079

Læs Den smalle bog fast

Den smalle bogs skribenter

Kontakt og kolofon

mandag den 23. februar 2026

Fiaskoens fænomenologi

Janus Kodal

Fiasko

Alhambra, 80 sider

Af Jakob Brønnum

Janus Kodals Bog med prosadigte om hvordan man kan få det meget dårligt, når man oplever at man ikke fungerer som far, er meget vellykket. Det er en bog der ligger mellem kortromanen og prosadigtene, nærmere på det sidste.

En bog hvori man kan læse følgende er en bog man ikke glemmer igen: "Hvorfor skal jeg undskylde den måde vinden jonglerer med fuglene? Eller bølgenes rå maskineri når de humper mod stranden og knækker i præget hvide grin. Hvad er der tilbage at undskylde? En stank af mønter, deres brune kobber smeltet sammen med huden i min hånd. Solen er en projektor der kalder barndommen tilbage..."

Fiasko begynder og slutter på McDonalds, og jeg tror at et af jeg-personens problemer er, at han er så fremmedgjort i sin rolle som far i det moderne ansigtsløse samfund, at han smelter sammen med Ronald McDonald, klovnefiguren der skal skjule at McDonalds er et stort kapitalistisk møgforetagende, hvis eneste mission her i livet er at skabe afhængighed af tilsætningsstoffer hos kunderne og udnytte Henry Fords samlebåndsteknik til at drive sine medarbejdere til vanvid.

Blandt de omkring 30-40 tekster er der stykker af stor skønhed, dyb surrealistisk eksistenstolkning og melankolsk nærvær i et spejlbillede i skumringen. Det er rigtig flot. Det er som om teksterne hver går ind og destillerer et lag af den fremmedgørelse, man kan møde som far, hvor alle ens roller er defineret i forvejen, og hvor man ikke har et

øjeblik som menneske. Og hvor ingen forventer noget af en i den retning heller.

Det er ikke kun de psykosociale lag, Janus Kodal får fat i, det er også kulturelle farbilleder, Fra den mest kiksede mandighed til teologiske brudstykker.

Bogen er som én stor iagttagelse i ét stort øjeblik der ikke vil holde op. Den er fuld af smerte og følelsen af utilstrækkelighed. Det er et dybt poetisk iagttagelsesfelt som noteres ned med stor rutine og menneskelig modenhed.

Bogen rejser også spørgsmål. Den poetik Janus Kodal betjener sig af, har ikke begreb for at gestalte *sammenhængen* mellem McDonalds som kapitalistisk fænomen og at det er umuligt at lykkes som far.

Et andet spørgsmål er at fækalier nævnes eksplicit, som man jævnligt oplever i en bestemt form for realistisk kunstprosa. Jeg kan ikke forstå, hvordan der er plads til dem i den poetik, jeg netop nævnte, fordi den er semiotisk-symbolsk og fækalierne optræder som et realistisk element udenfor symboluniverset.

Jeg vil have Janus Kodals bog hos mig længe og jeg vil tage den frem og lære af den, for også jeg har været på McDonalds med mine børn og gennemlevet jegpersonen i bogen. Hvis jeg skal foreslå Janus Kodal en bog, han kunne bære med sig, var det Heinrich Bölls Gruppebillede med dame, hvor han løser problemet at tale om den såre menneskeligt naturlige afføring uden at gøre det frastødende

Indsendt af [Jakob Brønnum](#)

Etiketter: [boganmeldelse](#), [prosadigt](#)

Ingen kommentarer:

[Start](#)

[Ældre opslag](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)